

MAGYAR KURIR.

Nr. 32.

Indult Bétsből, Kedden, Április' 20-dikán, 1830.

B é t s.

Ó Ts. K. Felsege méltóztatott Jan. 5-dikén költ kegyelmes végzése által Mgs és Fő Tiszt. Henne Ferentz Urat, a' Károlyfejérvári Fő Ráptalannak Nagy Prépostját Dulcinai válaszott Püspökké minden taksa fizetés nélkül, kegyelmesen kinevezni.

Ó Ts. K. Felsege Mártz. 15-dikán költ kegyelmes végzésében méltóztatott Mgs Markovits Pál Urat, a' Pesti Kir. Universzításban a' természeti törvényeknek volt's nyugodalomra botsátott Professorát Királyi Tanátsossá, minden taksa fizetés nélkül, kegyelmesen kinevezni.

T ö r ö k Ö r s z á g.

(Folytatása a' Szerbiai tudósításoknak) Az Adókról szólván, monda Milos a' többek között: Eddig a' Nemzet sokféle adót fizetett különböző nevek alatt; az adókat nem tsak a' Porta, hanem a' Vezérek is tetszések szerint felemelhették; ezentúl mind ezen különböző adók egy summába egyesítettek, melly évenként „meghatározott Adó” név alatt fizettetik a' Portának, és azt féljebb vinni soha szabad nem lézen. A' Törököknek privat vagy magános-birtokaik, p. o. a' házak, kertek, 's a' t. egész Szerbiában megvásároltatnak; azokért pedig, mellyek a' Nagy Úrei p. o. a' Mukataák, Sia-

metek, Sipahilukok 's a' t. évenként egy bizonyos adó fizettetik, melly a' Meghatározandó Adóval egy summába olvasztatik. — Előterjesztette továbbá Milos a' Nemzetnek nyereségét a' — Törököknek önkényjealól kivett — Sajátnak sérthetetlené lett szentségében, a' Kereskedésnek és mív-szorgalomnak felvirágozásában, az Oskoláknak, Könyvnyomtató műhelyeknek, Kórházaknak szabados felállításában, 's a' t. Itt szerentsét kívánt Milos a' Nemzetnek, e' régolta óhajtott jussoknak és szabadságoknak megnyeréséhez, és jelentette a' Gyűlésnek, hogy a' Konstantzinápolyban lévő Követségnek a' szükséges Instructiók megadatattak a' még elintézzellen Pontoknak illendő elvégzésére a' fényes Portával. Ó azért hívta egybe a' Nemzetnek Képviselőit, hogy a' Nagy Urnak Hatti-Sherifjét nekiek megadná, és egyszersmind a' belső Igazgatásnak organizálására őket meghívna. Kifejtegette mik légyenek egy Igazgatószéknek kötelességei a' Nemzethez, és a' Nemzetnek viszont az Igazgató székhez; és — példákat hordván fel a' Historiából, mimódon és miokból vesztették légyen el sok, Századokig fenn állott Statusok, a' szabadságot — mind egyiknek, de különösen az Igazgatószéknek, forrón ajánlotta a' nyert szabadságoknak hü megőrizését a' késő maradékra. Minthogy az ember a' meglege-

désnek és boldogságnak egy pillanatjában könnyen fejejtí a' sok éveknek szenvedéseit, intette a' Nemzetet, hogy az elfajulástól magát megóvján, a' pallérozott világ és a' Párlfogó (Orosz) Tsászár méltó várakozásinak megfelelni igyekezzenek. — Annakutánna magáról kezdett szóllani és igazgatásáról, és monda a' többek között: „Eddig egyedül rajtam feküdt az Igazgatásnak egész terhe. Minden törekedéseim oda tzóloztak a' közelebbi 14 esztendőknék lefolyása alatt, hogy a' Nemzetnek felséges Párlfogója (az Orosz Tsászár) várakozásainak elég tétesség; egyedül való út vala ennek elérésére a' belső tsendes viselet és engedelmesség a' fényes Portához — e' volt az akarátja és nyilvánóságos parantolatja a' mi nagy lelkü Tsászári Védelmzőknék is. Sokan Polgártársaim közzül balra esmértek engemet; mindenkori iparkodásaimat, mellyekkel a' Nemzetet a' reánk nézve egyedül idvességés és a' kívánt tzelhoz egyedül vivő útnak követésére ösztönöztem, Hatalmaskodásra, és rendeléseimet — hogy a' Nemzeti Kaszszában pénz maradjon, melly a' mai napokban annyira szükséges — telhetetlen fűsvénységére magyarázták; Tyrannusnak és a' hazafiak vére után szomjúzó Fenevadnak kiáltottak. Vézett a' szívem, hogy Polgár társaim így félre esmérnek, midön bizodalmat és szeretetet érdemlek vala tőlök; de feltételemben tántoríthatatlan maradék, hogy Hazámat valahára tzelhoz jutni láthassam. A' háborúságoknak szerzőit és a' köz jónak ellenségeit a' mulhatatlan szükség szerént, szorosán megbüntettem. *) De, legkevésb-

*) Milos kéntelen volt már a' másik Nemzeti Gyűlésben is, Jan. 17-dikén 1827, a' telhetetlen fűsvénységnek és kegyetlenségnek szemrehányása alól menteni magát.

bé sem kételkedem, hogy közöttetek, Szerbusok! volna tsak egyetlenegy is a' ki tulajdon fíját halálra ne ítélné, ha meg lenne róla győzettelve, hogy a' drága hazának vesztére és romlására törekedik. E' lett volna pedig bizonyosan a' következesé (t. i. a' Haza romlásá) mind azon sok öszveesküvészeknek, mellyeket fájdalom, a' feljebbi esztendőknék értünk; a' Nagy Urhoz való engedelmisségnek által hágása, elegendő ok lett volna a' megígért Privilegiumoknak megtagadására és a' mi nagy lelkü Tsászári Párlfogónknék igazságos okot adott volna, hogy bennünket mint méltatlanokat és háládatlanokat megutálván magunkra elhagyjon. Nem uralkodni szeretésből tehát, hanem a' közjónak, és drága hazánk boldogságának szeretetéből és gondjából vettem magamnak a' fő hatalmat. Az adókról a' jövedelmekről és költségekről mindenkor illendő és lelki esmeretes számadások vitettek; a' Nemzet megfogja látni, hogy én az Övét jó lélekkel igazgattam. Takarékoság által több milliomokat megkíméltem, mellyek a' Nemzeti Kaszszában kész pénzben állanak a' Számadásokkal egyetemben.“ — Midön továbbá a' Nemzetnek benne helyezettett bizodalmat, és legnagyobb részének hozzája való ragaszzkodását, szíves kifejezesekkel megköszönné, szólla ismét: „Elértük az óhajtott tzel; a' Nemzet és a' Haza boldogok. Most az ideje, hogy a' kik eddig engemet nem esmértek, lássák, hogy minden tselekedeteimet egyedül a' Hazának és köz jónak szeretete vezérlette. Midön annakokáért én, a' Ti választástokról, és arról az esküvésről, mellyet nekem a' Nemzet az örök szeghetetlen hívségre letett és több ízben megújított önként le mondok: megszóllítatlan és önn indulásomból letészem hívatálomat a' ti kezeitekbe. Válaszszatok, Ba-

rálím! a' Hazának egy más fejedelmet, válaszsátok a' legjobbat és a' legalkalmatosabbat és organizáljátok az Igazgatást. Jelentsétek meg annakutánna Végezéseitek a' Konstantinápolyban lévő Nemzeti Követségnek, hogy azokat a' fényes Porta megerősítse. En mindenkor kész vagyok szíves tanátsommal segítsétekre. . . . Itt a' beszédet félben szakasztotta a' Gyűlés, felkiáltván az utolsó szavaknál: Atyánk! Szabadítója a' Hazának! Mi nem akarunk semmi más Válaszlásról hallani! Téged választott ki az Isten a' Haza Szabadítójává, mi mindnyájan, az egész Nemzet, síjaid vagyunk! Eljen Milos! Eljen a' mi Fejedelmünk és az ő familiája! Ön-ként esküdött a' Nemzet néked hívséget! Ezt a' szent esküvést mi most megújítjuk a' Nemzetnek és maradékunknak nevében! Végezd el munkádat, a' mit kezdettél, Organizáld, szedd rendszerbe az Igazgatást, a' mint Tenéked legjobbnak látszik! Néked köszön a' Nemzet mindent — a' Te rendeléseid nekünk szent törvények! Ki az, a' ki a' Te általad szerzett Jussokat és szabadságokat jobban megőrizhetné mint Te? 's a' t. 's a' t. — Milos több ízben próbálta szavát fel emelni, de megilletődvén szívében az ezer szavaknak örömkialtózásaira, nem tudott szólni. A' népsokaságnak örvendező kiáltásai között tért meg Palotájába. Ekkor a' Képviselők, a' Papság és a' Tisztviselők felmenének a' Főtörvényszék házába, a' hol egy e' végre kinevezett Biztosság három Aktákat írásho tett. Az első, Milos Obrenovits Fejedelemhez vagon intézve, mellyben ötöt a' Nemzet Haza Atyjának nevezi, és mint Uralkodó Szerbiai Fejedelmet elesméri, és a' szeghetetlen hívségnek esküvését mind neki mind törvényes maradékainak, megújítja. — A' második, egy Köszönő Fel-

írás a' Nagy Úrhoz, azzal az alázatos kéréssel, hogy Milos Obrenovits Urat, mint Szerbiának uralkodó Fejedelmét, és törvényes maradékait mint ezen méltóságnak örökösit, a' Nemzetnek örökre változhatatlan végezései szerént, elesméri és kegyelmesen megerősíteni méltoztassék. — A' harmadik hasonlóan Köszönő Felírás a' Szerbiát védelmező Nagylelkű Monarchához. — E' három Akták felolvastatván egy akarattal elfogadtattak, és 3 e' végre el készített Pergamen-levele leírattatván, a' jelenlévőktől sorban egymásután aláíratattak, és megpetséltettek. Mindegyik levélen, közel 1000 aláírás és petsét vagon. Készen lévén a' munka 8-dikban, másnap meghívta a' Gyűlés a' Fejedelmet a' Templomba, a' hol mind a' három Akták kezébe adatattak. A' Gyűlés itt megújította az esküvést a' Fejedelemnek hívségére, a' Nemzet nevében; mellyet a' Fejedelem hasonlóval visszazonozott a' Nemzethez. A' Papság egy Téged Istent éneklett. A' Szabátsi Püspök Gerasimos egy beszédet tartott, de a' melly — minthogy ő Görög lévén a' Szerbus nyelvben járatlan — el is maradhatott volna *); el-

*) A' Görög Püspökök, kik, valamint a' Török tisztek, Konstantinápolyból küldetnek Szerbiába, már csak ezért sem sziveltetnek az Országban. — Szent Sava és Dusan István Konstantinápolytól független Egyházat fundáltak hajdan Szerbiában; de Arsenius Patriarkának kivándorlásával 1690-ben a' Szerbiai Egyháznak függetlensége elveszett. Ez időtől fogva Konstantinápolyból küldenek Görög Püspököket a' Szerbusoknak; de a' kik, a' hivatalt csak prebendának nézvén, az Egyház fíjainak lelki üdvösségével keveset gondolnak, és nyelveket megtanulni

lenben a Szabátsi fő Papnak szív indító beszéde a Gyűlésnek legnagyobb részével örömkönyveket hullatott. — Így végeződék a tzerimonianak innepe. — Midőn a Fejedelem az oszlófelben lévő Gyűlésnek a bútsú köszöntéseket adná az elváláskor, így szólott a többek között: „Ambár ti mindnyájan világos bizonyosságait adtátok több ízben a Haza szeretetnek, megérdemli mindazáltal a Virtusnak egy példája; melyet nem régebén Mility Jovanovits nekünk mindnyájunknak adott, hogy közönségesen esmeretessé tétessék. (Itt megmutatta a Fejedelem Jovanovitsot, a ki mintegy 50 esztendő közönséges paraszt Vrbovatzból, a Szendrői Kerületből) Ennek az embernek egyetlenegy fija van, a ki ez előtt 5 esztendővel két más fiatal pajtásaival egy idegent megölt és a Moravába vetett. A megöletettnek vagyonát a gyilkosok egymás között felosztották; a Mility fijának 18 Piaster jutott és egy pár pisztoly. A fiú elásta a pénzt és a fegyvert, hogy az Atyjától kérdőre ne vonattassék. Az egyik,

pajtásai közzül tsakhamar megholt; a másik belefuládt a Moravába. A dolgot titokban maradt, melyet egyedül az életben maradt harmadik gyilkos a Mility fija tudott. Minelutánna több esztendők eltöltek, és a megöletett se nem kerestetnék se nem találtatnék, a két gyilkos pajtások is elhottak, előkeresi a fiú az elásott pénzt és fegyvert — és, az Atyjától szoros kérdőre vonatvatván, kivallja a titkot. Ambár a mint mondám, a pusztá gyanakodásnak is nyilvánosságos volna a lehetetlensége, az Atya mindazáltal egy pillantásig sem kétségeskedett, mi tévő legyen. Megkötözte a gyilkost *) és a törvényszékhez vitte reszkető szavakkal: „Ez, az én fiam; egyetlenegy gyermekem. Mi mindnyájan hívséget esküdtünk a Fejedelemnek, és hogy magunk között a gonosztévőt meg nem szenvedjük. Az én fiam, gyilkos — ítéljétek meg, a mint az igazság kívánja!“ — Ennek a virtuos Atyának, eltevélyedett fija életét oda ajándékoztam. — (A Mility fija Simeon, igen ifjú alig 22 esztendő.)

restellik. A Görög Püspökök hajdan mindég a Törökökkel tartottak, gazdag öltözethen kardosan és Püspök Páltzával lovagoltak fel's alá, és sokra menő Dimnityájokból (Füstpénz, Kémény adó) — mint most is — gond nélkül éltek. A régi Nemzeti gyűlölség, mellyel a Szerbusók a Görögökhöz viseltettek, ez által még inkább nevededett. A minap elakarták változtatni a Dimnityát, egy bizonyos állandó fizetéssel; de nem lehetett reá menni. Egyéb aránt a Papság alatta állá Világi törvényszékeknek és a Pópákat's Barátokat, ha bűnösök, széltire megpáltazzák.

*) Ez a történet emlékezteti az embert egy másikra 1816-ból. Öszveesküdtek t. i. akkor a Nemzeti Cancellariának Elölülője Belgrádban, Moler Péter és a Metropolita Niksits — Milos ellen, és egyetértésbe léptek a Belgrádi Basával. Ezzel elhitették, mint szintén a Török Nagy Vezérrel is, hogy a népet lefegyverkeztetni nem valami nehéz dolog lenne. De, másképpen történt. Az öszvegyülekezett Tanácsban Belgrádban megfogták a Knezek a Cancellariust, és megkötözték. Kímondták reá a halálos ítéletet, és a Basa maga kéntelen volt azt végre hajtatni. Niksits megöletett Szabátsban.

Nagy Britannia.

London April. 8-kán. Leopold Szász-Roburgi Hertzeg a' f. H. 5-dikén elútazott Frantzia Országba, és onnét hihetően Német Országba is elmégyen kevés időre; de minekelötte Görög-Országba végképpen elútazna, vissza jó még egyszer Angliába. — A' Külső Ministernél ma délután Kabinét gyűlés tartott, mellyen a' Lord Cancellarius, Hg Wellington, Gróf Bathurst, Gróf Aberdeen, Gróf Rosslyn, Lord Ellenborough, Viscounte Melville, a' Kintstár Cancellarius, Peel, Murray, és Herries Urak jelen valának. —

A' Globe és több más Londoni Ujságlevelek azt beszélik, hogy a' Ministerium megtiltotta a' Hajóknak, hogy (az Algiri Expeditionban) a' Frantzia Igazgatószéknél szolgálatot vállaljanak. A' Courier ennek az alaptalan, a' mint nevezi, hírnek ellene mond. — Ellene mond továbbá a' Courier a' Királynak terhes megbetegedéséről elterjesztett híreknek is, mellyekre Ő Felségének egy gyenge változása (de a' melly tsak hamar elmúlt) szolgáltatott okot.

A' Kintstartó Hivatal a' Londoni Börzében kihirdette, hogy az Igazgatószék a' 4 proCentes Stoks nevű Status Obligatióknak Interestét 4-edféltre leakarja szállítani. Ennél fogva, új Stock fog ki adattatni, mellynek intereste évenként 5 f. sterl. és 10 Shill. lesz. A' 4 proCentes Stockok birtokosai a' folyó esztendőben befogják tserélni régi Obligatiókat az újakkal, és a' jövő 1831 esztendőben nem négy, hanem tsak negyedfél ProCent Interest kapnak. Azoknak, a' kiknek a' tseré nem fogna tetszeni, a' Tőke felmondatik, és a' Parlament által meghatározandó módon és időben visszafizettetik. — A' leszállított

interestű 4 proCentes (hajdan 5 proCentes) Stockoknak tőkesummája 156,000,000 f. st.; és a' Kintstár ezen Finantziai rendszabás által évenként mintegy 780,000 f. sterlinget kíméll megelfogott Interestben.

A' Courier April. 2-káról, így szól: „A' Párisi Liberalis Ujságlevelek bizonyoznak rajta, hogy a' Britanniai Kabinét az Algiri Expeditionnak akadályokat akarna útjába vetni. Ha ezen állítás azt akarja jelenteni, hogy Nagy Britannia bele akar a' dologba avatkozni, és akadályoztatni szándékozik Frantzia Országot, megbántott betsületének vagy szenvedő kereskedésének tekintetéből fegyveres elégtételt venni vagy hadat folytatni: úgy ennél izetlenebb 's alaptalanabb dolog gondolni sem lehet. Frantzia Orzágnak jussa, és minden biztonnyal ereje is vagon, magának elégtételt kívánni 's venni. Es ha a' dolog ebben határozódik, úgy az idegen beavatkozásról szó sem lehet. Tudjuk, hogy több ízben emlegettett, hogy a' Frantzia kikötőkben készülő Expeditionnak nem egyedül e' volna a' tzelja. Beszélték nevezetesen, hogy ennek a' tolvaj fészek várnak a'llandó elfoglalása az Expeditionnak planumában benne vagon; és hogy annak felette még más — Politikai és kereskedési tekintetben igen fontos — következeseket is fogna az Expedition szülni. Mi nem tudjuk, mitsoda alapon épülnek ezen gyanítások, 's annál fogva azoknak helyes vagy nem helyes voltáról nem ítéhetünk; de a' nyilván való, hogy ha az Expeditionnak eredeti és kinyilatkoztatott tzelja eképpen megszélesítettik, a' dolognak is szükségképpen új szempontból kell nézettenie. Attól azonközben legkevésbé sem tartunk, mintha valami történt volna, vagy tzelban volna, a' mi a' két Kabinétoknak szép egyetértését megháboríthatná.” —

A' Katholikuskoknak száma Angliában és Skotziában most két milliomra tétetik. Londonban magában 180,000-en vannak, és így többen mint Rómában; Glasgowban 80,000-en Manchesterben 60,000-en 's a't. Lancaster Megye majd egészen tsupa Katholikus. Leicesterben ez előtt 15 esztendővel tsak két Katholikus Ház nép volt, most ezernél többen vagynak.

London környékén April. 1 napján 3—4. lábnyi magasságú hó esett.

Frantzia Ország.

Páris April. 10-kén. Villele Úr Husvét Hétfőjén (April. 12-kén) elfogja hagyni a' Fő várost és visszatér Toulouseba. — A' Ministerium, a' mint látszik, elhatározta magában, hogy a' Követek Kamaráját eloszlassa, és a' Megyékkel új Követeket választasson. Ezért történt a' sok Fő Ispányoknak letétele és általhelyeztetése. A' Gazette jó reménységben vagyon, hogy az új Választásban a' Royalismus a' többséget megnyeri. — Egyébaránt újra per támadt a' Gazette és Quotidienne között, az elosztatásnak ide je felett; minthogy a' Gazette azt minél hamarabb óhajtja, ellenben a' Quotidienne e' kétséges következtetésű lépést, minél későbbre halasztani kívánja.

Leopold Hertzeg April. 7-dikén Párisba megérkezett. Tsupán két Titoknokok kísérik a' Kir. Hertzeget, egy Anglus és egy Görög. Ez utolsót igen tanult embernek mondják lenni. Orleans Hertzeg, Görög Országnak jövődöbeli Fejedelmét, tsak hamar megérkezése után meglátogatta. A' történet úgy hozta magával, hogy a' Hertzeg ugyan azon Palotában lakjék, a' hol Eynard Úr lakik. t. i. az úgy nevezett

Hertzegek Palotájában a' Richelieu útszában.

Michaud Úr a' Keresztes Háborúk Historiájának esméretes Írója, és a' Quotidiennének egyik Fő Írója April. 3-kán Keleti útjára (Konstántzinápolyon keresztül Jerusalembé) elindult.

Toulon, Márt. 31-kén. Egy kis könnyű hajó, mellyet a' Tengeri Főtiszt az Afrikai partoknak megvizsgálására kiküldött, a' Torre Chica tájkát úgy festi, mint a' legjobb kiszálló helyet 10,000 embernek. Az Africaine nevű Goelette most újra elküldetett egy tudós Tengeritiszttel, a' ki a' partokat még szorosabban megvizsgálja; de a' mit, hogy az Algiri Batteriák észre ne vegyék, éjtszakánként kell neki tsinálni. — Lyonban Barakokat (faházatskákat) építenek az Expeditio számára, mellyeknek gerendáit számokkal jegyzik meg, hogy hirtelen és könnyen szeljel lehessen szedni, és ismét összerakni.

Egy hajdani Hajótsiszt Toulonból April. 1 napjáról (a' Temps nevű Journalban) így ír: „En nem vagyok tüzes barátja az Expeditiónak, minthogy annak okait eléggé nem esmerem, és politikai következtéseit gyanítani nem tudom; de annak tsalhatatlan sikeréről nem kételkedhetem. Esmerem én az embereket a' kikkel katonáinknak dolgok leszzen, egy sátorban laktam velek, és látam őket hartzolni. Ezeket nem lehet úgy nézni, mint az Egyiptomi Mamelukokat, mint a' Kaukazusról származott szemén szedett népet; inkább hasonlít vitézségek erejek az Arabsokéhoz. Merem állítani, hogy a' Frantzia gyalogság hamar keszen lesz velek. Reájök néve elég, egy négyseget formálni, lovassaiknak számától és lármájától megijjedni, és tsupán a' bizonyos beérésnél

adni reájok tüzet. Az első napon bizonyosan megpróbálják akadályoztatni a' kiszállást, de két vagy három hijjában való próbák után vissza futnak a' pusztaiba; vagy ha mutatják is magokat, csak távolról mutatják. — Az Expeditionban részes Regementeknek száma tudva vagyon; ezekkel maglehetne nem csak Algirt, hanem az egész éjszaki Afrikát hódoltatni. A' tábori és ostrom-készületek retteneteseek. Hajóra ültiz Kompania Ostromló Artilléria, 4 Kompania Hartz Artilléria, 1 Kompania Hídmíves, 1 Kompania Nyitó (Ouvriers), 4 Kompania Hajós Artilléria, és 600 Ingenieur; a' Materiale hasonló gazdag. Öt vagy hat milliom Kilogramma Puskaport, 80—100 ezer ágyúgolyóbist, 500 Congreve-Gyújtó-rakétát 's a' t. vizsnek magokkal. Négy Bombahányó Hajó megy, mindenik 1500 golyóbissal. Ezzel tetemes pusztítást lehet tenni, úgy hogy a' rabló fészekben még csak egy kő se marad a' másikon, a' mit különben is a' Száraz felől tsupán egy köfal oltalmaz és egy vízlől üres árok kerít körül. — A' legnagyobb nehézség e' szerint tsupán a' kiszállásban vagyon. De ebben az évszakasban a' szelek rendesen kedvezők, és bár melly lassúsággal eshetik is meg ennyi embernek és készületeknek a' szárazra való kiszállítása; mindazáltal, az Egészet tekintvén, bátran fellehet venni, hogy a' Pusztának Barbarusai a' miéinknek kiszállását nem fogják megakadályoztathatni. Ha csak egyetlenegy Regement kiszállott és kiállott is, a' többi azután magától megy. Egynehány az új Artilleria-Systema szerint készült szekeres ágyúk a' Maurosokat tiszteletben és illendő távolságban fogják tartani. A' Hajós Seregek készületei olyanok, hogy ehez hasonló rettenetes erő soha a' Frantzia Kikötőkből ki nem ment. Nem volt ilyen az Egyipto-

mi Expedition sem. Hajós Seregünk soha ilyen szép és jól kitanult nem volt. Innen kell meg ítélni, hogy az Expeditionnak szerentsellen kiütése hihető e', lehetséges e'? Ma már szegény nélkül vissza lépni nem lehet. Algirnak rekesztve tartása sok pénzében és emberében vagyon már Frantzia Országának. Ennek végének kell lenni. A' Dey és az Anglusok kikatagnának, ha most is elsőben békeajánlást tennénk a' tolvaj fejedelmetskének. Ítéletem szerint Algir nem érdemli azt a' tisztességet, hogy (az Ostromlás végett) futó árkokat nyisunk. Seregeink mihelyt a' várhoz oda érkeznek, egy éjtszaka felüthetnek egynehány batteriát fővény'sákoktól fedezve, és nap feljöttével elkezdvén a' tüzelet, csak hamar törést lönek a' falakon. A' honnyi Maurusok, kiket most a' katonaság elnyomva tart, elsőben is aligha azokra nem támadnának, kik az Ostromot kiakarnák állani. A' Muzulmán népek különben is csak akkor oltalmaznak magokat elkeseredéssel, midőn magokat környül vétetve lenni látják. Ők egyedül magokért hartzólnak, és ha a' várost a' miéink csak egy oldalról támadják meg, könnyen megeshetik, hogy a' Maurusok csak addig hartzólnak, míg a' nyitva hagyatott úton bátorságosan hátra vonulhatnak. Algir környéke egészes, nints ott rekkenő meleg; mert a' déli szél minekelötte oda jutna az örök hóval fedett tetején az Allásnak már meghívesült. Azonkivül, a' gyenge tengeri szelek az Atmosphaerát naponként megfrissítik. Uralkodó döngyavalyák nintsenek, és a' pestist nem is esmernék, ha Egyiptomból néha oda nem vinnék. Felni nints mitől, és a' tengeri tolvajokka kevés napok alatt készen lehet lenni. — De mi történik akkor; midőn Algir már el leszen foglalva? E' nagy kérdést nem merem fejtegetni.“

Nápoly Ország.

Ő Felsége a' Bavariai Király Márt. 25 kén estve Nápolyba megérkezett, de másnap reggel elhagyta a' várost és Ischia Szigetébe általhajókázott, a' hová délutáni 4-edfél órakor érkezék. Lakását a' Király a' Szigetnek Lacco nevű falujában vette Siani Tamás Úrnak házában.

Spanyol Ország.

A' Király az úgy nevezett Szoknya-törvényt (Lex Salia) melly által az Aszszonyok a' Thronusból kirekesztettek, eltörlötte. — A' Drapeau Blanc itt ezt a' jegyzést teszi: „V Filep, midőn Király lett, bévitte Spanyol Országba a' Salia Törvényt, melly az Aszszonyokat a' Királyságtól elzárja. A' Cortesek ezt az V Fileptől bévitt újítást eltörlötték, és a' Monarchiának régi törvényét, melly szerént férjfi örökös nem lévén, az Aszszony ágra száll a' Korona — visszaállították. Ő Katholikus Felsége most ki hirdettette, hogy ezt a' Cortesek idejében hozott Vegezést meg erősíti.

Ő Szitziliai Felségeknek elúztatása Madridból Párisba, Aprilis 14 vagy 15-dik napjára vagyon meghatározva.

Pápa Birtoka.

A' Kardinálisok Collegiumának Dekánja Giulio Maria della Somaglia Ő Eminentziája April. 2-kán Rómában megholt. Született Piacenzában 1742-ben, Kardinálisí süveget nyert VI Pius-tól 1795-ben.

Magyar Ország

Adonyból (Fejér Várm.) Igen szomorú esett érte ezen mezővárosnak némelly lakosait April. 5-dikán. A' szőlőhegyen dolgozó munkások közül midőn ez nap délután 30-an egy ladikon haza akartak jönni, a' nagyon megterhelt hajó, mellyben három zsák gabona és két akó bor is volt, beletsapván abba a' víz, elsüllyedt. Szerentsére egy más ladik jött utánna, melly ámbár maga is meg volt terhelve, tizenhármat a' veszedelemből kibúzhatott és felvett, a' kik közül 11-en orvosi segedelem által életre hozattak, és ketten halva maradtak. E' szerént 19-en vesztették el ezen szerentséltenség által életüket; kik közül 7-en feleséges emberek, 's 4-en aszszonyok lévén, utánnok 19 hátra hagyott felneveletlen árvák síránkoznak vigasztalás nélkül! öten nőtelen legények és hárman hajadon leányok voltak. — Ohajtjuk hogy legyenek, 's reményljük is, lesznek a' jótételben gyönyörködő birtokos Hazafijak között, a' kiknek az Isteni gondviselés abba módot adván, ezen szerentséltlen árváknak ügyöket mint gyámalyák Keresztyéni ember-szeretlemből felfogják.

A' pénz folyamata Aprilis' 19-dikén; közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	1021/2
Az 1820-béli sorsosok,	1854/5
Az 1821-béli hasonlók,	1405/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	68 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1571 5/10 for. ton, Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 752.)